

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2010 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského, sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského prejednal sťažnosť odsúdeného **A. H.** proti uzneseniu krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. decembra 2009, č. k. 5 Ntok 1/09-46, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **A. H.** **sa zamietla.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného **A. H.** na povolenie obnovy konania vo veci rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/05, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. januára 2008, sp. zn. 4 To 18/2007.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti v podstate vytýkal krajskému súdu, že nevypočul ním navrhnutých svedkov **L. B.** a **S. Š.** Je toho názoru, že ide o dôležitých svedkov, pretože práve títo svedkovia potvrdia, že on s vraždou nemá nič spoločné a že bol neprávom odsúdený.

Žiadal preto povoliť obnovu konania s tým, aby táto sa nekonala na Krajskom súde v Košiciach, ale kdekoľvek inde mimo východného Slovenska.

Na podklade tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Správne rozhodol krajský súd, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného **A. H.** na povolenie obnovy konania vo veci rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/05, v spojení s uznesením Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. januára 2008, sp. zn. 4 To 18/2007. V písomne vypracovanom uznesení krajský súd svoje závery podrobne, vyčerpávajúcim spôsobom a vecne správne odôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s argumentáciou krajského súdu uvedenou v napadnutom uznesení stotožňuje, v podrobnostiach na ňu odkazuje a dodáva:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu **skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine**, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, **ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli, alebo neboli známe súdu.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s krajským súdom nepovažuje za potrebné vypočúvať odsúdeným navrhnutých svedkov L. B. a S. Š.. Ide totiž o svedkov, výsluchu ktorých sa domáhal už aj v pôvodnom konaní a pritom ide o takých svedkov, ktorí priebeh inkriminovaného činu nesledovali, neboli na mieste samom a o udalosti majú mať vedomosť len sprostredkovane. Nejde teda o nové skutočnosti, či dôkazy, ktoré by mohli samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v preskúvanom prípade, o vine.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na základe týchto skutočností dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach postupoval procesne aj vecne správne, keď o návrhu

odsúdeného A. H. na obnovu konania rozhodol tak, že tento z dôvodov uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Z uvedených dôvodov, preto aj Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol sťažnosť odsúdeného A. H. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová